

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2007
(OR. en)

11486/07

Διοργανικός φάκελος:
2006/0129 (COD)

ENV 378
CODEC 757

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ που υιοθέτησε το Συμβούλιο για τη θέσπιση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και σχετικά με την τροποποίηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ, 86/280/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ

**ΟΔΗΓΙΑ 2007/.../ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της

**σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της
πολιτικής των υδάτων και σχετικά με την τροποποίηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ,
83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ,
86/280/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης²,

¹ ΕΕ C 97, 28.4.2007, σ. 3.

² Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Μαΐου 2007 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της... (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων συνιστά απειλή τόσο για το υδάτινο περιβάλλον, με επιπτώσεις όπως η οξεία και η χρόνια τοξικότητα για υδρόβιους οργανισμούς, η σύρευση στο οικοσύστημα και οι απώλειες ενδιαιτημάτων και βιοποικιλότητας, όσο και για την ανθρώπινη υγεία. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον εντοπισμό των αιτιών της ρύπανσης και να αντιμετωπιστούν οι εκπομπές στην πηγή, με τον τρόπο που κρίνεται ως ο αποδοτικότερος και ο φιλικότερος προς το περιβάλλον.
- (2) Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον¹, το περιβάλλον και η υγεία καθώς και η ποιότητα ζωής αποτελούν πρωταρχικής σημασίας περιβαλλοντικές προτεραιότητες του προγράμματος αυτού, με ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη θέσπισης ειδικότερης νομοθεσίας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.
- (3) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων², καθορίζει στρατηγική κατά της ρύπανσης των υδάτων και προβλέπει νέα ειδικά μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης και για τα πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ). Η παρούσα οδηγία καθορίζει ΠΠΠ σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τα αναγκαία, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 8 της οδηγίας, μέτρα για την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας.

¹ ΕΕ L 242, 10.9.2002, σ. 1.

² ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331, 15.12.2001, σ. 1).

- (5) Από το έτος 2000 και μετά έχουν εγκριθεί πολυάριθμες κοινοτικές πράξεις που αποτελούν μέτρα ελέγχου των εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK για επιμέρους ουσίες προτεραιότητας. Επιπλέον, πολυάριθμα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλων υφιστάμενων κοινοτικών νομοθετημάτων. Συνεπώς, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα μάλλον στην εφαρμογή και την αναθεώρηση των υφιστάμενων μέσων παρά στην πρόβλεψη νέων ελέγχων.
- (6) Όσον αφορά τους ελέγχους εκπομπών ουσιών προτεραιότητας από σημειακές και διάχυτες πηγές σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK, φαίνεται αποδοτικότερο για τα κράτη μέλη και πιο σκόπιμο από άποψη αναλογικότητας να περιλάβουν στο πρόγραμμα των μέτρων που θα ληφθούν για τις περιοχές με λεκάνες απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 11 της ανωτέρω οδηγίας, όπου χρειάζεται, τα ενδεδειγμένα σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2000/60/EK μέτρα ελέγχου, επιπροσθέτως προς την εφαρμογή της υπόλοιπης υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας
- (7) Η απόφαση αριθ. 2455/2001/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και για την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/EK¹, ορίζει τον πρώτο κατάλογο 33 ουσιών ή ομάδων ουσιών στις οποίες έχει δοθεί προτεραιότητα για δράση σε κοινοτική κλίμακα. Ορισμένες από τις εν λόγω ουσίες προτεραιότητας έχουν οριστεί ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, για τις οποίες τα κράτη μέλη οφείλουν να εφαρμόσουν τα απαιτούμενα μέτρα με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών. Ορισμένες ουσίες επανεξετάζονται και θα πρέπει να ταξινομηθούν. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει να επανεξετάζει τον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας, ιεραρχώντας τις ουσίες που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μέτρων, βάσει των συμπεφωνημένων κριτηρίων τα οποία καταδεικνύουν τον κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον, ή μέσω αυτού, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK, και να υποβάλλει, εφόσον είναι σκόπιμο, προτάσεις.

¹ EE L 331, 15.12.2001, σ. 1.

- (8) Από την άποψη του κοινοτικού ενδιαφέροντος και με σκοπό την αποτελεσματικότερη ρύθμιση της προστασίας των επιφανειακών υδάτων, είναι σκόπιμο να καθοριστούν ΠΠΠ για ρύπους που έχουν καταταχθεί στις ουσίες προτεραιότητας σε κοινοτική κλίμακα και να αφεθεί στα κράτη μέλη η αρμοδιότητα του καθορισμού κανόνων για τους υπόλοιπους ρύπους σε εθνικό επίπεδο, όταν αυτό απαιτείται, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των σχετικών κοινοτικών κανόνων. Πάντως, οκτώ ρύποι οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του Παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ¹ και περιλαμβάνονται στην ομάδα των ουσιών για τις οποίες απαιτείται η λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη με σκοπό τη διαμόρφωση καλής χημικής κατάστασης μέχρι το 2015, με την επιφύλαξη των άρθρων 2 και 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, δεν περιελήφθησαν στον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας. Ωστόσο, τα κοινά πρότυπα που είχαν καθοριστεί για τους ρύπους αυτούς αποδείχθηκαν χρήσιμα και είναι σκόπιμο να διατηρηθεί η ρύθμισή τους σε κοινοτικό επίπεδο.

¹ ΕΕ L 181, 4.7.1986, σ. 16. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ L 377, 31.12.1991, σ. 48).

- (9) Κατά συνέπεια, οι διατάξεις που αφορούν τους τρέχοντες στόχους ποιότητας του περιβάλλοντος, οι οποίοι ορίζονται στην οδηγία 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απώλειες γύρω από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων¹, στην οδηγία 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απώλειες καδμίου², στην οδηγία 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων³, στην οδηγία 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου⁴, και στην οδηγία 86/280/ΕΟΚ, θα καταστούν περιττές και θα πρέπει να απαλειφθούν.
- (10) Το υδάτινο περιβάλλον είναι δυνατό να επιβαρύνεται από χημική ρύπανση τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, οπότε ως βάση για τον καθορισμό των ΠΠΠ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται δεδομένα τόσο για οξείες όσο και για χρόνιες επιπτώσεις. Για να διασφαλιστεί η επαρκής προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, θα πρέπει να καθορισθούν ΠΠΠ εκφραζόμενα ως μέση ετήσια τιμή, σε επίπεδο που να παρέχει προστασία κατά της μακροπρόθεσμης έκθεσης, καθώς και οι μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις για την προστασία έναντι βραχυπρόθεσμης έκθεσης.

¹ ΕΕ L 81, 27.3.1982, σ. 29. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

² ΕΕ L 291, 24.10.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

³ ΕΕ L 74, 17.3.1984, σ. 49. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

⁴ ΕΕ L 274, 17.10.1984, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

- (11) Δυνάμει των κανόνων του τμήματος 1.3.4 του Παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατά την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τα ΠΠΠ, συμπεριλαμβανομένων και όσων εκφράζονται ως μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως υπολογισμό του εκατοστημορίου για την αντιμετώπιση των ακραίων τιμών (ακραίων αποκλίσεων από τη μέση τιμή) και των εσφαλμένων ενδείξεων προκειμένου να διασφαλίζεται αποδεκτό επίπεδο εμπιστοσύνης και ακρίβειας. Για να εξασφαλιστεί η δυνατότητα σύγκρισης της παρακολούθησης μεταξύ κρατών μελών, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η θέσπιση λεπτομερών κανόνων για τις στατιστικές αυτές μεθόδους με τη διαδικασία της επιτροπολογίας.
- (12) Ο καθορισμός τιμών ΠΠΠ σε κοινοτικό επίπεδο για τις περισσότερες ουσίες θα πρέπει, στο παρόν στάδιο, να περιορίζεται στα επιφανειακά ύδατα. Ωστόσο, όσον αφορά το εξαχλωροβενζόλιο, το εξαχλωροβουταδιένιο και τον υδράργυρο, δεν είναι δυνατό να εξασφαλιστεί η προστασία έναντι έμμεσων επιδράσεων και δευτερογενούς δηλητηρίασης σε κοινοτικό επίπεδο από ΠΠΠ αποκλειστικά και μόνο για τα επιφανειακά ύδατα. Συνεπώς είναι σκόπιμο να οριστούν ΠΠΠ για ζώντες οργανισμούς σε κοινοτικό επίπεδο για τις προαναφερόμενες τρεις ουσίες. Για να διαθέτουν τα κράτη μέλη κάποια ευελιξία στη στρατηγική τους για την παρακολούθηση, θα πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα είτε να παρακολουθούν και να εφαρμόζουν τα σχετικά ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς είτε να ορίζουν αυστηρότερα ΠΠΠ για τα επιφανειακά ύδατα, τα οποία θα παρέχουν ισοδύναμο επίπεδο προστασίας.

- (13) Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να ορίζουν ΠΠΠ για ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς σε εθνική κλίμακα και να εφαρμόζουν τα εν λόγω ΠΠΠ αντί των ΠΠΠ για το νερό που προβλέπει η παρούσα οδηγία. Αυτά τα ΠΠΠ θα πρέπει να ορίζονται μέσω διαφανούς διαδικασίας που θα περιλαμβάνει σχετικές κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλίζεται επίπεδο προστασίας ανάλογο προς τα ΠΠΠ που αναγνωρίζονται για τα ύδατα σε κοινοτική κλίμακα. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνοψίζει τις ανωτέρω κοινοποιήσεις στις εκθέσεις της για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον, δεδομένου ότι τα ιζήματα και οι ζώντες οργανισμοί παραμένουν σημαντικές πηγές για την παρακολούθηση ορισμένων ουσιών εκ μέρους των κρατών μελών και την εκτίμηση των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων ανθρωπογενών δραστηριοτήτων και τάσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θα αυξηθούν σημαντικά τα υφιστάμενα επίπεδα μόλυνσης σε ζώντες οργανισμούς και ιζήματα.
- (14) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να τηρούν την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης¹ και να διαχειρίζονται τις επιφανειακές υδάτινες μάζες που χρησιμοποιούνται για την απόληψη πόσιμου ύδατος σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Κατά συνέπεια, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ως άνω απαιτήσεων, λόγω των οποίων ενδέχεται να απαιτούνται αυστηρότερα πρότυπα.
- (15) Στην περικείμενη περιοχή απορρίψεων από σημειακές πηγές, οι συγκεντρώσεις ρύπων είναι γενικώς υψηλότερες σε σχέση με τις συγκεντρώσεις ρύπων σε ύδατα. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα δημιουργίας ζωνών ανάμιξης, εφόσον δεν επηρεάζεται η συμμόρφωση της υπόλοιπης επιφάνειας των εν λόγω επιφανειακών υδάτων με τα σχετικά ΠΠΠ. Η έκταση της ζώνης ανάμιξης θα πρέπει να περιορίζεται στην περικείμενη ζώνη του σημείου απόρριψης και να είναι ανάλογη προς αυτή.

¹ ΕΕ L 330, 5.12.1998, σ. 32. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά με την Πράξη Προσχώρησης του 2005.

- (16) Είναι αναγκαίος ο έλεγχος της συμμόρφωσης προς τους στόχους για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη και τη μείωση, όπως προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και μάλιστα κατά τρόπο διαφανή, ιδίως όσον αφορά την εξέταση σημαντικών εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών λόγω ανθρωπίνων δραστηριοτήτων. Επιπλέον, το χρονοδιάγραμμα για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη και τη μείωση επιβάλλεται να συναρτάται προς συγκεκριμένα απογραφικά δεδομένα. Ακόμη, θα πρέπει να είναι δυνατή η εκτίμηση της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφοι 4 έως 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Απαιτείται επίσης η πρόβλεψη κατάλληλου εργαλείου για την ποσοτικοποίηση διαρροών ουσιών οι οποίες συμβαίνουν κατά τρόπο φυσικό ή προκύπτουν από φυσικές διεργασίες, περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατη η πλήρης παύση ή σταδιακή εξάλειψη απ' όλες τις δυνητικές πηγές. Για την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων αναγκών, κάθε κράτος μέλος πρέπει να καθιερώσει κατάλογο απογραφής των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών για κάθε περιοχή με λεκάνη απορροής ποταμού στο έδαφός του ή για τμήματα τέτοιων περιοχών.
- (17) Για την αποφυγή της άσκοπης επανάληψης εργασιών κατά την κατάρτιση αυτών των καταλόγων και τη διασφάλιση της συνέπειάς τους προς άλλα υφιστάμενα εργαλεία στον τομέα της προστασίας των επιφανειακών υδάτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που συλλέγονται με βάση την οδηγία 2000/60/ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων¹.

¹ EE L 33, 4.2.2006, σ. 1.

- (18) Για να αντικατοπτρίζονται καλύτερα οι ανάγκες τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν κατάλληλη περίοδο αναφοράς ενός έτους για τη μέτρηση των βασικών καταχωρίσεων στον κατάλογο. Πάντως, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι διαρροές λόγω της χρησιμοποίησης φυτοφαρμάκων είναι δυνατό να διαφέρουν σημαντικά από έτος σε έτος λόγω των διαφορετικών ρυθμών χρησιμοποίησης, π.χ. λόγω διαφορετικών κλιματικών συνθηκών. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα επιλογής τριετούς περιόδου αναφοράς για ορισμένες ουσίες που καλύπτονται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων¹.
- (19) Για τη βελτιστοποίηση της χρήσης του καταλόγου ενδείκνυται να ορίζεται προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή ελέγχει κατά πόσο σημειώνεται πρόοδος με τις εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές ώστε να αντιστοιχούν στους στόχους του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (20) Πολλά κράτη μέλη θίγονται από φαινόμενα ρύπανσης της οποίας η πηγή ευρίσκεται εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας τους. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να καταστεί σαφές ότι ένα κράτος μέλος δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα οδηγία, συνεπεία υπέρβασης ενός ΠΠΠ οφειλόμενης σε μια τέτοια διασυνοριακή ρύπανση, εφόσον τηρούνται ορισμένες προϋποθέσεις και εφόσον έχει αξιοποιήσει καταλλήλως τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (21) Με βάση τις εκθέσεις των κρατών μελών, η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάζει την ανάγκη για ειδικά συμπληρωματικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο και, εφόσον ενδείκνυται, να υποβάλλει σχετικές προτάσεις.

¹ ΕΕ L 230, 19.8.1991, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά με την οδηγία 2007/50/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 202, 3.8.2007, σ. 15).

- (22) Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των ουσιών που είναι έμμονες, βιοσυσσωρεύσιμες και τοξικές, καθώς και ουσιών εξίσου προβληματικών, ιδίως πολύ έμμονων και πολύ βιοσυσσωρεύσιμων, όπως αναφέρεται στην οδηγία 2000/60/EK, καθορίζονται στο Έγγραφο Τεχνικών Οδηγιών για την Εκτίμηση Επικινδυνότητας με σκοπό τη στήριξη της οδηγίας 93/67/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό των αρχών εκτίμησης των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από τις ουσίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των αρχών αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις υπάρχουσες ουσίες, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου² και της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά³. Για να εξασφαλιστεί η συνοχή των κοινοτικών νομοθετημάτων, τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να εφαρμόζονται, κατ' αποκλειστικότητα, στις υπό επανεξέταση ουσίες σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ, το δε Παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ θα πρέπει να αντικατασταθεί δεόντως.
- (23) Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται με τις οδηγίες που παρατίθενται στο Παράρτημα ΙΧ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ έχουν ενσωματωθεί ήδη στην οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης⁴ και στην οδηγία 2000/60/ΕΚ και διασφαλίζεται τουλάχιστον το αυτό επίπεδο προστασίας, εφόσον τα ΠΠΠ διατηρούνται ή αναθεωρούνται. Για να εξασφαλιστεί συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τη χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων καθώς και την απλούστευση και τη διευκρίνιση της υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα αυτό, είναι σκόπιμη η κατάργηση σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ και με ισχύ από τις 22 Δεκεμβρίου 2012, των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ.

¹ EE L 227, 8.9.1993, σ. 9.

² EE L 161, 29.6.1994, σ. 3.

³ EE L 123, 24.4.1998, σ. 1.

⁴ EE L 257, 10.10.1996, σ. 26.

- (24) Έχουν ληφθεί υπόψη οι συστάσεις που αναφέρονται στην οδηγία 2000/60/EK και, ειδικότερα, οι συστάσεις της Επιστημονικής Επιτροπής για την Τοξικότητα, την Οικοτοξικότητα και το Περιβάλλον.
- (25) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας¹, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να συντάξουν και να δημοσιοποιήσουν, για δική τους χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες στους οποίους θα εμφανίζεται, όσο το δυνατόν αναλυτικότερα, ο συσχετισμός μεταξύ της παρούσας οδηγίας και των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.
- (26) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων με τη θέσπιση ΠΠΠ για τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, ως εκ τούτου, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλίζεται ενιαίο επίπεδο προστασίας των επιφανειακών υδάτων εντός της Κοινότητας, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των στόχων αυτών.
- (27) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εγκριθούν σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή².

¹ EE C 321, 31.12.2003, σ. 1.

² EE L 184, 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/EK (EE L 200, 22.7.2006, σ. 11).

- (28) Θα πρέπει ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να τροποποιεί το σημείο 3 του μέρους Β του Παραρτήματος Ι. Δεδομένου ότι το μέτρο αυτό είναι γενικής εμβέλειας και αποσκοπεί στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας ή/και στη συμπλήρωσή της με νέα μη ουσιώδη στοιχεία, πρέπει να ληφθεί σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, την οποία προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Με στόχο την επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η παρούσα οδηγία καθορίζει πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ορισμοί της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 3

Πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα συστήματα επιφανειακών υδάτων τα ΠΠΠ τα οποία ορίζονται στο Παράρτημα I, Μέρος Α, της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ στα συστήματα επιφανειακών υδάτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο Παράρτημα I, Μέρος Β.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέγουν να εφαρμόζουν ΠΠΠ για τα ιζήματα και /ή τους ζώντες οργανισμούς αντί των προτύπων που ορίζονται στο Μέρος Α του Παραρτήματος I, σε ορισμένες κατηγορίες επιφανειακών υδάτων. Τα κράτη μέλη που προβαίνουν σε αυτή την επιλογή:

- (α) εφαρμόζουν, για τον υδράργυρο και τις ενώσεις του, ΠΠΠ 20μg/kg, και/ ή για το εξαχλωροβενζένιο ΠΠΠ 10μg/kg, και/ ή για το εξαχλωροβουταδιένιο ΠΠΠ 55μg/kg, στους ιστούς θηρευομένων ιχθύων (υγρό βάρος), επιλέγοντας τον πλέον πρόσφορο δείκτη μεταξύ ιχθύων, μαλακίων, οστρακοδέρμων και άλλων ζώντων οργανισμών·
- (β) ορίζουν και εφαρμόζουν ΠΠΠ πλην των μνημονευομένων στο σημείο (α) για τα ιζήματα και/ ή τους ζώντες οργανισμούς για συγκεκριμένες ουσίες. Τα εν λόγω ΠΠΠ παρέχουν τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ για τα ύδατα, τα οποία παρατίθενται στο Μέρος Α του Παραρτήματος I·

- (γ) καθορίζουν, για τις ουσίες που αναφέρονται στα σημεία (α) και (β), τη συχνότητα παρακολούθησης στους ζώντες οργανισμούς και/ ή τα ιζήματα. Ωστόσο, η παρακολούθηση γίνεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι κρίσεις των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν κάποια άλλη περιοδικότητα· και
- (δ) κοινοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη, μέσω της επιτροπής του άρθρου 21 της οδηγίας 2000/60/EK, κατάλογο των ουσιών για τις οποίες ορίστηκαν ΠΠΠ σύμφωνα με το σημείο (β), τους λόγους και τη βάση για τη χρήση της προσέγγισης αυτής, τα εναλλακτικά ΠΠΠ που έχουν ορισθεί, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας με την οποία επετεύχθησαν, τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες θα εφαρμόζονται, και την προγραμματιζόμενη συχνότητα παρακολούθησης, μαζί με την αιτιολόγηση της συχνότητας αυτής.

Στις εκθέσεις που δημοσιεύει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2000/60/EK, περιλαμβάνεται σύνοψη των κοινοποιήσεων δυνάμει του στοιχείου δ) ανωτέρω και της σημείωσης viii του Παραρτήματος I, Μέρος Α.

3. Παρακολουθώντας την κατάσταση των υδάτων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη φροντίζουν για την ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων των συγκεντρώσεων των ουσιών προτεραιότητας που εκτίθενται στο Μέρος Α του Παραρτήματος I και οι οποίες τείνουν να συγκεντρώνονται σε ιζήματα και/ή ζώντες οργανισμούς (με ιδιαίτερη έμφαση στις ουσίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 και 30). Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/EK, λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι συγκεντρώσεις αυτές δεν αυξάνουν σημαντικά σε ιζήματα και/ ή οικείους ζώντες οργανισμούς.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη συχνότητα παρακολούθησης σε ιζήματα και/ ή ζώντες οργανισμούς ούτως ώστε να υπάρχουν επαρκή δεδομένα για μια αξιόπιστη ανάλυση μακροπρόθεσμων τάσεων. Ως κατευθυντήρια γραμμή, η παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται κάθε τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι κρίσεις των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν κάποια άλλη περιοδικότητα.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την τεχνική και επιστημονική πρόοδο, περιλαμβανομένης της σύνταξης εκτιμήσεων επικινδυνότητας όπως αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK και τις πληροφορίες από την καταγραφή των ουσιών που καθίστανται δημόσια διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 119 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτείνει την αναθεώρηση των ΠΠΠ που περιέχονται στο Μέρος Α του Παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης και βάσει του χρονοδιαγράμματος του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/EK.
5. Το σημείο 3 του Μέρους Β του Παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας τροποποιείται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, την οποία προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης αριθ. 1999/468/EK.

Άρθρο 4

Ζώνες ανάμειξης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ζώνες ανάμειξης παρακείμενες σε σημεία απόρριψης. Συγκεντρώσεις ενός ή περισσότερων ρύπων εντός των εν λόγω ζωνών ανάμειξης είναι δυνατό να υπερβαίνουν τα σχετικά ΠΠΠ, εφόσον δεν επηρεάζεται η συμμόρφωση της υπόλοιπης επιφάνειας των υδάτων αυτών προς τα εν λόγω πρότυπα.

2. Τα κράτη μέλη που ορίζουν ζώνες ανάμειξης προσκομίζουν περιγραφή των προσεγγίσεων και μεθοδολογιών οι οποίες εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό των εν λόγω ζωνών στα σχέδιά τους περί διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/EK.
3. Τα κράτη μέλη που ορίζουν ζώνες ανάμειξης διασφαλίζουν ότι η έκταση των ζωνών αυτών:
 - (α) περιορίζεται στο χώρο που γειτνιάζει με το σημείο απόρριψης,
 - (β) είναι αναλογική, σε σχέση με τις συγκεντρώσεις ρύπων στο σημείο απόρριψης και τις συνθήκες εκπομπών ρύπων που περιέχονται στις προγενέστερες ρυθμίσεις, όπως οι εγκρίσεις και οι άδειες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ζ) της οδηγίας 2000/60/EK και σε οποιαδήποτε σχετική κοινοτική νομοθεσία, σύμφωνα με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και του άρθρου 10 της οδηγίας 2000/60/EK, ειδικότερα μετά την αναθεώρηση των εν λόγω προγενέστερων ρυθμίσεων.

Άρθρο 5

Κατάλογος εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών

1. Κάνοντας χρήση των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006, τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών για όλες τις ουσίες προτεραιότητας και όλους τους ρύπους που εκτίθενται στο Μέρος Α του Παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά κάθε περιφέρεια λεκάνης απορροής ποταμού ή μέρος της περιφέρειας αυτής εντός του εδάφους τους.

2. Η περίοδος αναφοράς για την εκτίμηση των τιμών ρύπων που πρέπει να καταχωρίζονται στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ένα έτος μεταξύ των ετών 2008 και 2010.

Ωστόσο, για ουσίες προτεραιότητας ή ρύπους που καλύπτονται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ, οι καταχωρίσεις είναι δυνατό να υπολογίζονται ως η μέση τιμή των ετών 2008, 2009 και 2010.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους καταλόγους που έχουν εκπονηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, περιλαμβανομένων και των αντίστοιχων περιόδων αναφοράς, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

4. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τους καταλόγους τους κατά την επανεξέταση των αναλύσεων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Η περίοδος αναφοράς για τον καθορισμό τιμών στους επικαιροποιημένους καταλόγους είναι το έτος που προηγείται εκείνου κατά το οποίο πρέπει να ολοκληρωθεί η εν λόγω ανάλυση. Για ουσίες προτεραιότητας ή ρύπους καλυπτόμενους από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ, οι καταχωρίσεις είναι δυνατό να υπολογίζονται ως η μέση τιμή των τριών ετών που προηγούνται της ολοκλήρωσης της εν λόγω ανάλυσης.

Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους επικαιροποιημένους καταλόγους στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισής τους για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

5. Η Επιτροπή επαληθεύει, έως το 2025, αν, για τις εν λόγω εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές, όπως αντικατοπτρίζονται στον κατάλογο, έχει σημειωθεί πρόοδος ως προς τη συμμόρφωση με τους στόχους μείωσης ή παύσης που ορίζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α), σημείο (iv), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη του άρθρου 4, παράγραφοι 4 και 5, της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 6
Διασυνοριακή ρύπανση

1. Ένα κράτος μέλος δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα οδηγία κατόπιν υπέρβασης ενός ΠΠΠ, εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι:
 - (α) η υπέρβαση οφειλόταν σε πηγή ρύπανσης εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας του
 - (β) αδυνατούσε, λόγω της διασυνοριακής αυτής ρύπανσης, να λάβει αποτελεσματικά μέτρα συμμορφούμενο με το σχετικό ΠΠΠ, καθώς και ότι
 - (γ) εφάρμοσε τους μηχανισμούς συντονισμού που προβλέπει το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και, κατά περίπτωση, αξιοποίησε τις προβλέψεις του άρθρου 4, παράγραφοι 4, 5 και 6, της ίδιας οδηγίας για τα υδατικά συστήματα τα οποία επλήγησαν από τη διασυνοριακή ρύπανση.

2. Τα κράτη μέλη κάνουν χρήση του μηχανισμού του άρθρου 12 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, παρέχοντας στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες, στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και σύνοψη των μέτρων που ελήφθησαν κατά της διασυνοριακής ρύπανσης στο σχετικό σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων του άρθρου 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 7
Επανεξέταση

Βάσει των εκθέσεων των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων που προβλέπει το άρθρο 12 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και, ειδικότερα, εκείνων που αφορούν τη διασυνοριακή ρύπανση, η Επιτροπή επανεξετάζει την ανάγκη επιβολής πρόσθετων επιμέρους μέτρων σε ευρωπαϊκή κλίμακα, όπως οι έλεγχοι εκπομπών. Υποβάλλει τα συμπεράσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στο πλαίσιο της έκθεσης που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η οποία συνοδεύεται, ενδεχομένως, από σχετικές προτάσεις.

Άρθρο 8
Τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ

Το Παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντικαθίσταται από το κείμενο του Παραρτήματος ΙΙ της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 9
Τροποποίηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ,
84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ

1. Το Παράρτημα ΙΙ των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ και 84/491/ΕΟΚ απαλείφεται αντιστοίχως.
2. Οι επικεφαλίδες Β των τμημάτων Ι έως ΙΙ του Παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ απαλείφονται.

Άρθρο 10

*Κατάργηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ,
84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ*

1. Οι οδηγίες 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ καταργούνται από τις 22 Δεκεμβρίου 2012.
2. Πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2012, τα κράτη μέλη μπορούν να εκτελούν την παρακολούθηση και τη σύνταξη εκθέσεων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5, 8 και 15 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, αντί των οδηγιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 11

Μεταφορά

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις *

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

* ΕΕ: 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 13
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ

ΜΕΡΟΣ Α: ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΠΠΠ)

ΕΜΤ: ετήσια μέση τιμή.

ΜΕΣ: μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση.

Μονάδα: [μg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(1)	Alachlor	15972-60-8	0.3	0.3	0.7	0.7
(2)	Ανθρακένιο	120-12-7	0.1	0.1	0.4	0.4
(3)	Ατραζίνη	1912-24-9	0.6	0.6	2.0	2.0
(4)	Βενζόλιο	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Βρωμιούχος διφαινυλαιθέρας ^{iv}	32534-81-9	0.0005	0.0002	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>

¹ CAS: Chemical Abstracts Service (Παροχή υπηρεσιών για χημικές ουσίες).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(6)	Κάδμιο και ενώσεις του <i>(Ανάλογα με τις κατηγορίες σκληρότητας ύδατος)^v</i>	7440-43-9	≤ 0.08 (Κατηγορία 1) 0.08 (Κατηγορία 2) 0.09 (Κατηγορία 3) 0.15 (Κατηγορία 4) 0.25 (Κατηγορία 5)	0.2	≤ 0.45 (Κατηγορία 1) 0.45 (Κατηγορία 2) 0.6 (Κατηγορία 3) 0.9 (Κατηγορία 4) 1.5 (Κατηγορία 5)	
(6α)	Ανθρακο- τετραχλωρίδιο ^{vi}	56-23-5	12	12	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(7)	C10-13 Χλωροαλκάνια	85535-84-8	0.4	0.4	1.4	1.4
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0.1	0.1	0.3	0.3
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0.03	0.03	0.1	0.1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(9α)	Φυτοφάρμακα κυκλοδιενίου: Aldrin ^{vi} Dieldrin ^{vi} Endrin ^{vi} Isodrin ^{vi}	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ=0.01	Σ=0.005	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(9β)	DDT ολικό ^{vii, vi}	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	0.025	0.025	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
	para-para-DDT ^{vi}	50-29-3	0.01	0.01	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(10)	1,2-Διχλωροαιθάνιο	107-06-2	10	10	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(11)	Διχλωρομεθάνιο	75-09-2	20	20	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(12)	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξίλιο)- (ΦΔΕΕ-DEHP)	117-81-7	1.3	1.3	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(13)	Diuron	330-54-1	0.2	0.2	1.8	1.8
(14)	Ενδοσουλφάνιο	115-29-7	0.005	0.0005	0.01	0.004
(15)	Φθορανθένιο	206-44-0	0.1	0.1	1	1
(16)	Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1	<u>0.01</u> ^{viii}	<u>0.01</u> ^{viii}	<u>0.05</u>	<u>0.05</u>
(17)	Εξαχλωροβουταδιένιο	87-68-3	<u>0.1</u> ^{viii}	<u>0.1</u> ^{viii}	<u>0.6</u>	<u>0.6</u>
(18)	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	608-73-1	0.02	0.002	0.04	0.02
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0.3	0.3	1.0	1.0
(20)	Μόλυβδος και ενώσεις του	7439-92-1	7.2	7.2	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(21)	Υδράργυρος και ενώσεις του	7439-97-6	<u>0.05</u> ^{viii}	<u>0.05</u> ^{viii}	<u>0.07</u>	<u>0.07</u>
(22)	Ναφθαλίνο	91-20-3	2.4	1.2	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(23)	Νικέλιο και ενώσεις του	7440-02-0	20	20	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(24)	Εννεύλοφαινόλη (4-(παρα) εννεύλοφαινόλη)	104-40-5	0.3	0.3	2.0	2.0
(25)	Οκτυλοφαινόλη ((4-(1,1',3,3'- τετραμεθυλβουτυλική)- φαινόλη))	140-66-9	0.1	0.01	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(26)	Πενταχλωροβενζόλιο	608-93-5	0.007	0.0007	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(27)	Πενταχλωροφαινόλη	87-86-5	0.4	0.4	1	1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(28)	Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες (ΠΑΥ - ΡΑΗ) ^{ix}	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
	Βενζο(α)πυρένιο	50-32-8	0.05	0.05	0.1	0.1
	Βενζο(β)φθορανθένιο	205-99-2	Σ=0.03	Σ=0.03	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
	Βενζο(κ)φθορανθένιο	207-08-9				
	Βενζο(ζ,η,θ)-περιλένιο	191-24-2	Σ=0.002	Σ=0.002	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
	Ινδενο(1,2,3-γδ)πυρένιο	193-39-5				
(29)	Σιμαζίνη	122-34-9	1	1	4	4
(29α)	Tetrachloroethylene ^{vi}	127-18-4	10	10	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(29β)	Trichloroethylene ^{vi}	79-01-6	10	10	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Αριθ.	Όνομασία ουσίας	Αριθμός CAS ⁱ	EMT-ΠΠΠ ⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	EMT-ΠΠΠ ⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁱⁱ	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁱⁱⁱ Λοιπά επιφανειακά ύδατα
(30)	Ενώσεις τριβουτυλίνης (Κατιόν τριβουτυλίνης)	36643-28-4	0.0002	0.0002	0.0015	0.0015
(31)	Τριγλωροβενζόλια (όλα ισομερή)	12002-48-1	0.4	0.4	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(32)	Τριγλωρομεθάνιο	67-66-3	2.5	2.5	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>
(33)	Τριφθοραλίνη	1582-09-8	0.03	0.03	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>	<i>Δεν εφαρμόζεται</i>

ⁱ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως ετήσια μέση τιμή (EMT-ΠΠΠ). Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει για την ολική συγκέντρωση όλων των ισομερών.

ⁱⁱ Τα επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας καλύπτουν τους ποταμούς και τις λίμνες και τα συναφή τεχνητά ή ιδιαίτερος τροποποιημένα υδατικά συστήματα.

ⁱⁱⁱ Η παράμετρος αυτή είναι το πρότυπο ποιότητας περιβάλλοντος εκφραζόμενο ως μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση (ΜΕΣ-ΠΠΠ). Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για το ΜΕΣ-ΠΠΠ σημειώνεται «δεν εφαρμόζεται», οι τιμές EMT-ΠΠΠ θεωρούνται ότι προστατεύουν έναντι βραχυπρόθεσμων αιχμών ρύπανσης σε συνεχείς απορρίψεις, καθώς είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές που προκύπτουν με βάση την οξεία τοξικότητα.

^{iv} Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας που καλύπτεται από βρωμιούχους διφαινυλαιθέρες (αριθ. 5) και αναφέρεται στην απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ, καθορίζεται ΠΠΠ μόνο για τις συγγενείς ουσίες 28, 47, 99, 100, 153 και 154.

- v Για το κάδμιο και τις ενώσεις του (αριθ. 6) οι τιμές ΠΠΠ κυμαίνονται ανάλογα με τη σκληρότητα του ύδατος όπως ορίζεται στις 5 κατηγορίες κατάταξης (Κατηγορία 1: <40 mg CaCO₃/l, Κατηγορία 2: 40 έως <50 mg CaCO₃/l, Κατηγορία 3: 50 έως <100 mg CaCO₃/l, Κατηγορία 4: 100 έως <200 mg CaCO₃/l και Κατηγορία 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- vi Η ουσία αυτή δεν είναι ουσία προτεραιότητας αλλά ένας από τους άλλους ρύπους για τους οποίους τα ΠΠΠ είναι ίδια με τα πρότυπα που καθορίζονται στο δίκαιο που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
- vii Το ολικό DDT περιλαμβάνει το άθροισμα των ισομερών 1,1,1-τριχλωρο-2,2 δις (p-χλωροφαινυλο) αιθάνιο (αριθμός CAS 50-29-3· αριθμός ΕΕ 200-024-3) 1,1,1-τριχλωρο-2 (o-χλωροφαινυλο)-2-(p-χλωροφαινυλο) αιθάνιο (αριθμός CAS 789-02-6· αριθμός ΕΕ 212-332-5, 1,1-διχλωρο-2,2 δις (p-χλωροφαινυλο) αιθυλένιο (αριθμός CAS 72-55-9· αριθμός ΕΕ 200-784-6 και 1,1-διχλωρο-2,2 δις (I-χλωροφαινυλο) αιθάνιο (αριθμός CAS 72-54-8, αριθμός ΕΕ 200-783-0).
- viii Εάν τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς εισάγουν αυστηρότερα ΠΠΠ για τα ύδατα, ούτως ώστε να επιτύχουν το ίδιο επίπεδο προστασίας με εκείνο που επιτυγχάνουν τα ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς του άρθρου 3, παράγραφος 2. Γνωστοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη, μέσω της επιτροπής του άρθρου 21 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τους λόγους και τη βάση για τη χρήση της προσέγγισης αυτής, τα εναλλακτικά ΠΠΠ για τα ύδατα που έχουν ορισθεί, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας με την οποία επετεύχθησαν, και τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες θα εφαρμόζονται.
- ix Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας πολυαρωματικών υδρογονανθράκων (ΠΑΥ - PAH) (αριθ. 28), εφαρμόζεται κάθε μεμονωμένο ΠΠΠ, π.χ. το ΠΠΠ για το βενζο(α)πυρένιο, το ΠΠΠ για το άθροισμα βενζο(β)φθορανθένιο και βενζο(κ)φθορανθένιο, και το ΠΠΠ για το άθροισμα βενζο(ζ,η,θ)περυλένιο και ινδανο(1,2,3-γδ)πυρένιο.

ΜΕΡΟΣ Β: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΠΠ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ Α

1. Στήλες 4 και 5 του πίνακα: Για κάθε δεδομένη επιφάνεια υδάτινης μάζας, η εφαρμογή του ΕΜΤ-ΠΠΠ σημαίνει ότι, για οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας, ο αριθμητικός μέσος των μετρούμενων συγκεντρώσεων σε διάφορους χρόνους κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

Ο υπολογισμός του αριθμητικού μέσου και η εφαρμοζόμενη αναλυτική μέθοδος πρέπει να συμφωνούν με την απόφαση .../... της Επιτροπής, της ...*, για τον καθορισμό τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική παρακολούθηση και την ποιότητα των αναλυτικών αποτελεσμάτων σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, καθώς και ο τρόπος εφαρμογής ΠΠΠ εάν δεν υφίσταται κατάλληλη αναλυτική μέθοδος που να συμμορφώνεται με τα κριτήρια ελάχιστων επιδόσεων.

2. Στήλες 6 και 7 του πίνακα: Για κάθε δεδομένη επιφάνεια υδάτινης μάζας, η εφαρμογή του ΜΕΣ-ΠΠΠ σημαίνει ότι η μετρηθείσα συγκέντρωση σε οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

* Σημείωση για την Επίσημη Εφημερίδα: Αριθμός και ημερομηνία της απόφασης.
1 ΕΕ L

Ωστόσο, δυνάμει του τμήματος 1.3.4 του Παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως ο υπολογισμός του εκατοστημορίου, με στόχο να διασφαλίζεται αποδεκτό επίπεδο εμπιστοσύνης και ακρίβειας για τον προσδιορισμό της συμμόρφωσης προς τα ΜΕΣ-ΠΠΠ. Εάν το πράξουν, οι στατιστικές αυτές μέθοδοι συμμορφώνονται προς τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

3. Με εξαίρεση το κάδμιο, το μόλυβδο, τον υδράργυρο και το νικέλιο (αποκαλούμενα εφεξής «μέταλλα»), τα ΠΠΠ που ορίζονται στο παρόν Παράρτημα εκφράζονται ως ολικές συγκεντρώσεις στο συνολικό δείγμα ύδατος. Στην περίπτωση μετάλλων, το ΠΠΠ αναφέρεται στην εν διαλύσει συγκέντρωση, δηλαδή την εν διαλύσει φάση δείγματος ύδατος που λαμβάνεται με διήθηση μέσω ηθμού 0,45μm ή κάθε ισοδύναμη προεπεξεργασία.

Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης σε σχέση με τα ΠΠΠ, να λαμβάνουν υπόψη:

- (α) τις φυσικές συγκεντρώσεις μετάλλων σε μη εκτεθειμένο περιβάλλον και τις ενώσεις τους, εάν εμποδίζουν τη συμμόρφωση προς την αξία ΠΠΠ· και
- (β) τη σκληρότητα, το pH ή άλλες παραμέτρους ποιότητας ύδατος που επηρεάζουν τη βιοδιαθεσιμότητα των μετάλλων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Το Παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Αριθμός	Αριθμός CAS ¹	Αριθμός ΕΕ ²	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας*	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Ανθρακένιο	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Ατραζίνη	
(4)	71-43-2	200-753-7	Βενζόλιο	
(5)	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Βρωμιούχος διφαινυλαιθέρας**	X ***
	32534-81-9	Δεν εφαρμόζεται	Πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (συγγενείς ουσίες 28, 47, 99, 100, 153 και 154)*	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Κάδμιο και ενώσεις του	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Χλωροαλκάνια, C ₁₀₋₁₃ **	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Διχλωροαιθάνιο	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service (Παροχή Υπηρεσιών για Χημικές Ουσίες).

² Αριθμός ΕΕ: Ευρωπαϊκός Κατάλογος Υφισταμένων Χημικών Ουσιών (EINECS) ή Ευρωπαϊκός Κατάλογος Κοινοποιημένων Χημικών Ουσιών (ELINCS).

(11)	75-09-2	200-838-9	Διχλωρομεθάνιο	
(12)	117-81-7	204-211-0	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξυλιο) (ΦΔΑΕ - DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Ενδοσουλφάνιο	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Φθορανθένιο****	
(16)	118-74-1	204-273-9	Εξαχλωροβενζόλιο	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Εξαχλωροβουταδιένιο	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Μόλυβδος και ενώσεις του	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Υδράργυρος και ενώσεις του	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Ναφθαλίνιο	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Νικέλιο και ενώσεις του	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Εννεύλοφαινόλη	X
	104-40-5	203-199-4	(4-εννεύλοφαινόλη)*	X

Αριθμός	Αριθμός CAS ¹	Αριθμός ΕΕ ²	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας*	Χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης ουσίας προτεραιότητας
(25)	1806-26-4	217-302-5	Οκτυλοφαινόλη	
	140-66-9	Δεν εφαρμόζεται	(4-(1,1',3,3' - τετραμεθυλβουτυλική)-φαινόλη)*	
(26)	608-93-5	210-172-5	<u>Πενταχλωροβενζόλιο</u>	X
(27)	87-86-5	231-152-8	<u>Πενταχλωροφαινόλη</u>	
(28)	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	<u>Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες</u>	X
	50-32-8	200-028-5	(Βενζοα)πυρένιο)	X
	205-99-2	205-911-9	(Βενζοβ)φθορανθένιο)	X
	191-24-2	205-883-8	(Βενζο(ζ,η,θ)περυλένιο)	X
	207-08-9	205-916-6	(Βενζο(κ)φθορανθένιο)	X
	193-39-5	205-893-2	(Ινδενο(1,2,3-γδ)πυρένιο)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Σιμαζίνη	
(30)	Δεν εφαρμόζεται	Δεν εφαρμόζεται	Ενώσεις τριβουτυλτίνης	X
	36643-28-4	Δεν εφαρμόζεται	Κατιόν τριβουτυλτίνης	X

(31)	12002-48-1	234-413-4	Τριχλωροβενζόλια	
(32)	67-66-3	200-663-8	Τριχλωρομεθάνιο (χλωροφόρμιο)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Τριφθοραλίνη	

-
- * Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν επιλεγεί ομάδες ουσιών, ως ενδεικτικές παράμετροι παρατίθενται τυπικές μεμονωμένες αντιπροσωπευτικές τιμές (σε αγκύλες και χωρίς αριθμό). Για αυτές τις ομάδες ουσιών, η ενδεικτική παράμετρος πρέπει να προσδιορίζεται μέσω της αναλυτικής μεθόδου.
- ** Αυτές οι ομάδες ουσιών κανονικά περιλαμβάνουν πλήθος μεμονωμένων ενώσεων. Επί του παρόντος, δεν είναι δυνατόν να δοθούν οι κατάλληλες ενδεικτικές παράμετροι.
- *** Μόνον ο πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (αριθμός CAS 32534-81-9).
- **** Το φθορανθένιο αναφέρεται στον κατάλογο ως δείκτης άλλων, περισσότερο επικίνδυνων πολυαρωματικών υδρογονανθράκων.»